

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Salig er en Mand at skatte [2]

Citation: Kingo, Thomas: "Salig er en Mand at skatte [2]", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 322. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid89898/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Anden Kong Davids 69

Poenitendse-Psalme.

(Melodien findis paa dend 20. og 21. Side.)

1.

Salig er en Mand at skatte,
Naar hans Byrde lettis af,
Og hans Synder er forlatte,
Skiult i HERrens Naadis Haf:
Naar GUD icke regne vil
Hans det daarlig Synde-spil,
Men hand rundt sin Synd bekiender
Og ey Falskhed forevender.

2.

Thi der jeg var taus, og vilde
Meene jeg var Engle-reen,
O! Hvad gik det mig da ilde,
Da vansmegted Marv og Been,
Skiulte Synder aad mig op
Hemmelig fra Taa til Top,
Jeg som Løwen maatte brøle,
For min lønlig Synde-søle.

3.

HERrens Haand og heftig Plager,
Som med Synden var fortient,
Udi Tyngsel alt tiltager,
Til min Vedske blev forbrendt:

70

3,2 med Synden var] mig Synden har HA

Jeg blev mager og forsvand
Som en Urt for Sommer-brand,
Merk, O Synder! Leg paa Hierte,
Sligt gjør Syndsens skiulte Smerte.

4.

Jeg omsider blev til Sinde
At bekiende Synd og Skam,
Lukke Skalken ikke inde
Under en skin-hellig Ham:
Men jeg sagde saa hos mig:
HERre GUD, jeg vil for dig
Min Mißgierning frjt bekiende,
Da fik Syndsens Straf og Ende.

5.

Derfor skal hver Helgen mindis
Hvor mod mig du varst saa bljd,
Tag' Exempel, naar du findis,
GUD at søg' i rette Tjd
71 At naar Synde-Flooder sig
Velter ind mangfoldelig,
De ey da til dig skal rekke,
HERrens Haand skal dem forstekke.

6.

Vil end Lowen mig forbande,
Jeg har GUD at roo mig ved,
Skal her megen Angest lande,
GUD, du est min Fiele-sted,

5.2 Hvor . . varst] Hvor, du Gud, varst mig HA

Du for Sorg og Siæle-trang
Skal med Fryd og Frelse-sang
Mig omringe allevegne,
Og din Lov paa mig optegne.

7.

GUD vil selv stoor Flid anvende,
Nøye agte mig oppaa,
Lære mig den Vey at kiende
Hvor jeg sikker vandre maa;
Ja hans Øyis gode Raad
Er med mig i ald min Daad,
Og skal altid mig raadføre
Hvad som jeg skal troo og gjøre.

8.

Værer derfor, værer ikke
Som dend vild' og vrinske Hest,
Vider eder bedr' at skikke
End hint grove Mule-Bæst
I hvis Mund (om de skal staa)
Tømm' og Krogbid knibe maa,
At de ey for nær skal træde
Og slæe HERren af sit Sæde.

72

9.

Mange Plager (hvor det lenter)
Er dend Ondis visse Dom,
Men hvo kun sin GUD forventer
Med Miskundhed ringis om.

Giver derfor Røst og Lyd,
 Siunger ud af Hierte-Fryd
 I Retfærdig', Hierte-Fromme,
 Eders Frelse skal dog komme.

73 Dend 3. Morgen-suk.

Nat Søvn og Slum og Seng far vel,
 Det dagis flux i Øster,
 Til Bøn, til Bøn, min kiære Siæl,
 Suk til dend GUd dig trøster: 5
 O Lyvsens Fader, Livsens Sool
 Med Søn og Aand tillige,
 See fra din høye Himmel-Stool
 Ned til vort Jorderige:
 Lad Lyvset i din Kirke boo, 10
 Lad Ordets Lyvs og Stytte
 74 Ledsage os i Christi Troo,
 Til vi til Himmel flytte:
 Oplyvs du Kongens Hiert' og Sind,
 Hans Sverd, som Lyn-ild blive, 15
 Gjør hver hans Fiende synlig Blind;
 En stadig Fred os give.